

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė prašo panaikinti 2010 m. spalio 1 d. Europos Komisijos sprendimą REC 02/09.

Remdamasi Reglamento Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ 220 straipsnio 2 dalies b punktu ir Reglamento Nr. 2454/93 ⁽²⁾ 871 straipsniu, Komisija konstatavo, kad ieškovė veikė sąžiningai bei laikėsi visų galiojančių teisės aktų dėl muitinės deklaracijos pateikimo, tačiau šiuo atveju nėra kompetentingos institucijos klaidos ir todėl negalima atsisakyti išreikalauti papildomus muitus.

Ieškovės nuomone, nagrinėjamu atveju buvo padaryta klaida, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2913/92 220 straipsnio 2 dalies b punkto antrąją sakinio dalį. Anot jos, pagal šią sakinio dalį, jeigu prekių lengvatinis statusas nustatomas pagal administracinio bendradarbiavimo sistemą ir yra sąsajų su trečiosios valstybės institucijomis, tai, kad šios institucijos išdavė neteisingą licenciją laikoma klaida. Būtent taip yra šiuo atveju.

Be to, papildomai išreikalaujamos muitus Nyderlandų muitinės institucijos turi įrodyti, kad neteisinga licencija buvo išduota dėl to, kad eksportuotojas pateikė neteisingus duomenis.

Todėl darytina išvada, kad Kurakao muitinės institucijų išduotos neteisingos licencijos yra klaida pagal Reglamento Nr. 2913/92 220 straipsnio 2 dalies b punkto antrąją sakinio dalį.

Be to, per savo tyrimą Komisija nustatė, kad ieškovė nebuvo atlikusi jokių sukčiavimo veiksmų ir nesielgė akivaizdžiai aplaidžiai, tačiau nėra ypatingų aplinkybių ir todėl atsisakymas išreikalauti muitus nebūtų pateisinamas.

Šiuo klausimu ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime esantis pagal Reglamento Nr. 2913/92 239 straipsnį priimtas sprendimas dėl atsisakymo išreikalauti muitus nebuvo priimtas per Reglamento Nr. 2454/93 907 straipsnyje nustatytą terminą. Todėl Nyderlandų muitinės institucija turi patenkinti prašymą atsisakyti išreikalauti muitus.

Tyrimo metu Komisija taip pat taikė neteisingą procedūrą, nes neišklausė ieškovės ir nesuteikė jai galimybės tinkamai pristatyti savo nuomonę, o tai prieštarauja Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje įtvirtintam teisės būti išklausytam principui.

Ieškovė taip pat mano, kad šiuo atveju susiklostė ypatingos aplinkybės, nes norėdama pasiremti Reglamento Nr. 2913/92

220 straipsnio 2 dalies b punktu ieškovė priklauso nuo dokumentų, kurių neturi ir kurių neprivalėjo turėti.

⁽¹⁾ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92 nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307).

⁽²⁾ 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3).

2011 m. sausio 26 d. pareikštas ieškinys byloje *Kraft Foods Global Brands prieš VRDT — Fenaco (SUISSE PREMIUM)*

(Byla T-60/11)

(2011/C 103/42)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: ispanų

Šalys

Ieškovė: Kraft Foods Global Brands LLC (Nortfildas, JAV), atstovaujama advokato M. de Justo Bailey

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Fenaco Genossenschaft (Bernas, Šveicarija)

Ieškovės reikalavimai

— Panaikinti 2010 m. lapkričio 11 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 522/2010-1);

— priteisti iš atsakovės ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo: Fenaco Genossenschaft

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: vaizdinis prekių ženklas SUISSE PREMIUM 30,31 ir 42 klasių prekėms ir paslaugoms

Prekių ženklo ar žymens, kuriuo grindžiamas protestas, savininkas: ieškovė

Prekių ženklas ar žymuo, kuriuo grindžiamas protestas: vaizdinis prekių ženklas PREMIUM 30 klasės prekėms

Protestų skyriaus sprendimas: atmesti protestą

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją

Ieškinio pagrindai: Reglamento (EB) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas, nes yra galimybė supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas.

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1)

2011 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys byloje *Recombined Dairy System prieš Europos Komisiją*

(Byla T-65/11)

(2011/C 103/43)

Proceso kalba: danų

Šalys

Ieškovė: *Recombined Dairy System* (Horsensas, Danija), atstovaujama advokatų T. K. Kristjánsson ir T. Gønge

Atsakovė: Europos Komisija

Ieškovės reikalavimai

— Panaikinti 2010 m. lapkričio 12 d. Europos Komisijos sprendimo (byla C(2010) 7692 (REC 03/08), skirto Danijos muitinės institucijoms, kuriuo konstatuojama, kad 1 406 486,06 EUR (10 492 385,99 DKK) sumą galima pagrįstai *a posteriori* išieškoti kaip importo muitus, apie kuriuos Danijos Karalystė nurodė 2008 m. spalio 6 d. paraiškoje, o 1 234 365,24 EUR (9 208 364,69 DKK) sumą atsisakyti išieškoti kaip importo muitus, apie kuriuos nurodoma 2008 m. spalio 6 d. Danijos Karalystės paraiškoje, nėra pagrįstas, 1 straipsnio 2 ir 4 dalis.

— Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisijos išvada, kad nagrinėjamų importo muitų *a posteriori* išieškojimas yra pagrįstas, o atsisakymas juos išieškoti ne, grindžiama vertinimu, susijusiu muitinės institucijų klaida pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, ⁽¹⁾ 236 straipsnį ir 220 straipsnio 2 dalies b punktą, bei ypatingomis aplinkybėmis pagal minėto reglamento 239 straipsnį.

Ginčijamajame sprendime Komisija nusprendė, kad:

— muitinės institucijos nepadarė klaidos, kiek tai susiję su dviem produktais, dėl kurių ieškovė gavo privalomąją tarifinę informaciją (PTI);

— muitinės institucijos padarė klaidą, kiek tai susiję su vienu produktu, dėl kurio muitinės institucijos pranešė ieškovei, kad PTI nebuvo reikalinga, nes ieškovė jau turėjo PTI produktui, kuri buvo jam tapatus muitų mokėjimo tikslais;

— muitinės institucijos nepadarė klaidos, kiek tai susiję su kitais dviem produktais, dėl kurių ieškovė neprašė PTI, nes muitų mokėjimo tikslais produktai buvo tapatūs tiems produktams, dėl kurių ieškovė gavo PTI.

Be to, Komisija nustatė, kad dviejų produktų, dėl kurių buvo išduota PTI, atžvilgiu ir produkto, dėl kurio buvo nuspręsta, kad PTI nereikalinga, atžvilgiu buvo susiklosčiusios ypatingos aplinkybės, tačiau dėl paskutinių dviejų produktų ypatingų aplinkybių nebuvo, nes dėl jų ieškovė neprašė PTI.

Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo šiuos pagrindus:

1. Pirmuoju pagrindu ieškovė teigia, kad per visą laikotarpį muitinės institucijos klydo dėl visų penkerių produktų, nes dėl to, kad muitinės institucijos pagal išduotą PTI produktus klasifikavo pagal 3504 poziciją, ieškovė pagrįstai pasitikėjo, kad toks klasifikavimas yra teisingas.
2. Antruoju pagrindu ieškovė teigia, kad dėl ypatingų aplinkybių, susijusių su dviem produktais, nebuvo prašoma PTI, nes tai, kad muitinės institucijos po daugelio metų pakeis savo muitų tarifų aiškinimą ⁽²⁾, kuris galios atgal, viršijo normalią verslo riziką.

⁽¹⁾ OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307.

⁽²⁾ 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382)

2011 m. vasario 7 d. Erika Lenz pateiktas apeliacinis skundas dėl 2010 m. gruodžio 14 d. Tarnautojų teismo sprendimo byloje F-80/09 Lenz prieš Komisiją

(Byla T-78/11 P)

(2011/C 103/44)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Erika Lenz (Osnabriukas, Vokietija), atstovaujama advokatų V. Lenz ir J. Römer

Kita proceso šalis: Europos Komisija